

Zoals de koekjeswet een goedbedoeld (niet een goed, een goedbedoeld) streven is dat in de praktijk toch anders bleek uit te pakken, gaat deze versoepeling uit van de doelstelling dat de nadelen toch niet opwegen tegen de voordelen en zoekt vervolgens wegen om een afzwakking te bewerkstelligen. Dit zal leiden naar wellicht minder nadelen, maar ook nog minder voordelen, en dus zal de afweging niet veranderen.

Deze inslag zal dus uitmonden op een tandeloze wet die nog minder bereikt maar wel nog steeds extra kosten voor het naleven met zich meebrengt, plus dat controle op naleving zal uitmonden in oeverloze discussies wat er nou wel en niet onder zou moeten vallen. Dit schiet niet op.

Wat er moet gebeuren is niet alweer wat symptomen bestrijden maar wel grondig analyseren welke doelen er nu nagestreefd werden, waarom dit misging, en vooral ook hoe de burger uiteindelijk toch niets had aan de maatregelen voortvloeiend uit de wet.

Om dat laatste aan te stippen: De verschillende verrezen koekjesmuren gaven geen echte keus. Ze eisen toestemming door aandachtvragen voor iets waar je geen tijd voor hebt en helemaal niet de achtergrondkennis om te afweging te begrijpen en waar je keus dus geenszins als geïnformeerd kan worden gezien, en uiteindelijk blijkt je dat niet nodig te hebben want geen toestemming geven betekent hardhandig weggeschopt worden.

"Accepteer deze koekjes want ze zijn goed voor je, anders rot je maar op."

Dit is een vreemde inslag, want de meest beruchte koekjesmuur is die bij de publieke omroepen en verschillende nieuwsdiensten, die naast dat ze niet correct werken, aan eenieder dezelfde informatie verstrekken ongeacht wat de koekjes zeggen. Een "nee" zou nog steeds dezelfde informatie moeten geven, maar dat doet ze niet.

Daarmee verwatert reeds het middel tot voorbij het punt waar de doelstelling niet meer bereikt kan worden. Dientengevolge kan geen enkele aanpassing het doel beter bereiken zonder dat dit euvel verholpen wordt.

Daar doemt de vraag op of dit zelfs maar op een zinnige wijze mogelijk is. Waar zulke vragen onbeantwoord blijven kan geen wet werkelijke verbetering brengen, en dus is dit een leuk probeersel maar helaas net zo oeverloos als de eerste poging.

Daarnaast blijkt dat wat op het oog niet privacygevoelig lijkt te zijn dat bij de juiste lichtinval toch weer wel het geval te zijn.

In het bijzonder lijkt deze aanpassing uitzonderingen te maken die nou juist de meest gehate koekjes weer toestaan, namelijk de koekjes die door derde partijen worden gezet --vanuit een gebruiksinformatiedienst-- die daarmee over vele websites alsnog zeer privacygevoelige gebruikspatronen kunnen, en dus ook doen vergaren.

Met andere woorden, waar de wetgever voorheen al zo spectaculair gefaald heeft de gestelde doelen te halen, laat staan de volstrekt voorspelbare neveneffecten compleet over het hoofd heeft gezien, zie ik met deze aanpassing geen verbetering.